DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy Obwodowej w Kozienicach.

Część X. — Wydana dnia 1. października 1916.

1.

Ordynacya miejska dla trzydziestu czterech miast.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 18. sierpnia 1916, Nr. 65. Dz. rozp.

§ 1.

Zakres działania rozporządzenia.

Niniejsza ordynacya miejska obowiązuje dla następujących miejscowości:

Bilgoraj, Busk, Chęciny, Chełm, Chmielnik, Dąbrowa, Dubienka, Działoszyce, Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Końsk, Kozienice, Krasnostaw, Kraśnik, Łęczna, Lubartów, Miechów, Noworadomsk, Olkusz, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Pińczów, Przedbórz, Puławy, Sandomierz, Staszów, Szczebrzeszyn, Szydłowiec, Tomaszów, Włoszczowa, Wierzbnik, Zamość.

Jeneral-Gubernatorstwo może zastosować to rozporządzenie także do innych miejscowości lub wyłączyć z niego niektóre z miejscowości, wymienionych w pierwszym ustępie i podporządkować je ordynacyi miejskiej dla Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia.

Każda z tych miejscowości tworzy odrębną gminę miejską.

§ 2.

Obszar miasta.

Jeżeli obszar miasta nie jest identyczny z obszarem gminy, oznaczy się go w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa.

Jeneral-Gubernatorstwo może wyłączyć części wiejskie z obszaru miasta lub rozciągnąć obszar miasta na części innych gmin.

Części gmin, pozostałe po odgraniczeniu obszaru miasta, połączy Jeneral-Gubernatorstwo z innemi gminami lub uzna je jako samoistne gminy.

Przed decyzyą w myśl tego paragrafu należy przesłuchać reprezentacye interesowanych gmin oraz mężów zaufania tych mieszkańców, których posiadłości gruntowe lub przedsiębiorstwa gospodarskie są przez rozgraniczenie dotknięte.

Ograniczenia publiczno-prawne co do wolności rozporządzenia gruntami ukazowymi są uchylone z chwilą, gdy grunta te włączono do obszaru miasta.

§ 3.

Członkowie gminy.

Członkiem gminy miejskiej jest każdy, kto posiada przynależność państwową w Królestwie Polskiem i jest osiadły w obrębie miasta.

Osoby, należące do austryacko-węgierskiej lub jednej ze sprzymierzonych sił zbrojnych, tudzież funkcyonaryusze austryacko-węgierskiego Zarządu wojskowego, którzy mają swą siedzibę urzędową w obrębie miasta a nie są członkami gminy, uwolnieni są od wszelkich ciężarów gminnych.

§ 4.

Reprezentacya miejska (Rada miejska).

Gminę miejską reprezentuje Rada miejska.

Rada miejska składa się w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy mieszkańców z dwudziestu czterech, w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców z trzydziestu dwóch radnych. Radnych miejskich wybierają członkowie gminy według postanowień tego rozporządzenia i osobnych ordynacyi wyborczych.

§ 5.

Zarząd miejski (Magistrat).

Gminą miejską zarządza Magistrat.

Magistrat składa się z burmistrza, jego zastępcy i czterech ławników. Członków Magistratu wybiera Rada miejska. Burmistrzem lub jego zastępcą może być wybrany, kto jest wybieralnym w jednem z miast Polski, ławnikiem zaś, kto jest wybieralnym w odnośnem mieście.

Wybór burmistrza i jego zastępców podlega zatwierdzeniu Jeneral-Gubernatorstwa.

Burmistrz — a w razie przeszkody z jego strony jego zastępca — jest kierownikiem Magistratu i przewodniczącym Rady miejskiej.

§ 6.

Zakres działania Rady miejskiej.

Zakres działania Rady miejskiej obejmuje pieczę nad gospodarskimi, zdrowotnymi i kulturalnymi interesami gminy, a więc w szczególności zarząd własnego majątku, ochronę i rozwój handlu i życia gospodarskiego, zaopatrzenie ludności w środki żywności i potrzebne artykuły codziennego użytku, sprawy targowe, budownictwo miejskie, urządzanie i utrzymywanie dróg i środków komunikacyjnych, zaopatrzenie we wodę, zakłady dla oświetlenia i odprowadzania nieczystości, asanacyę, urządzanie i utrzymywanie szpitali, nadzór nad zdrowotnością, sprawy ubogich, popieranie oświaty ludowej i t. d., łącznie z wykonywaniem policyi miejscowej we wszystkich tych sprawach.

Rada miejska musi w swych uchwałach zachowywać istniejące ustawy, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii i Jeneral-Gubernatorstwa, oraz legalne zarządzenia c. i k. władz i komend. Pozatem uchwały reprezentacyi miejskiej, powzięte w ramach jej zakresu działania, mają pełną moc prawną.

Zatwierdzenia ze strony c. i k. Zarządu wojskowego wymagają jednak uchwały dotyczące:

a) ułożenia budżetu gminnego;

b) ustalenia planów regulacyi miasta;

c) pozbycia lub obciążenia nieruchomości lub kapitałów;

d) objęcia stałego zobowiązania w wartości wyżej tysiąca koron rocznie;

e) zaprowadzenia opłat gminnych lub innych danin;

f) zastrzeżenia pewnych spraw na rzecz gminy (zakłady i przedsiębiorstwa miejskie);

g) wprowadzenia regulaminu dla reprezentacyi miejskiej i zarządu miejskiego oraz unormowania stosunków służbowych organów gminnych.

O zatwierdzeniu decyduje:

Komenda obwodowa w wypadkach punktów a) i b), dalej punktu c), jeżeli wartość przedmiotu pozbytego lub obciążenia nie przekracza kwoty dwudziestu tysięcy koron w ciągu roku, wreszcie punktu d), jeżeli wartość zobowiązania nie przekracza kwoty pięciu tysięcy koron.

Jeneral-Gubernatorstwo we wszystkich innych wypadkach określonych pod c) do g).

Wszelkie uchwały, na mocy których powstają prawa lub obowiązki dla osób prywatnych, mają być podane do wiadomości Komendy obwodowej i będą opublikowane w sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

Rada miejska może nadto stawiać wnioski lub wydawać opinie we wszystkich sprawach, dotyczących interesów gminy miejskiej — choćby sprawy te przekraczały jej zakres działania — i jest do tego obowiązana na żądanie Jeneral-Gubernatorstwa lub Komendy obwodowej.

§ 7.

Zakres działania Magistratu.

Zakres działania Magistratu obejmuje przeprowadzenie uchwał Rady miejskiej i współudział w administracyi publicznej w miarę ustaw, rozporządzeń Naczelnego Wodza armii lub Gubernatorstwa, oraz każdoczesnych legalnych zarządzeń c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 8.

Prawo wyborcze.

Prawo wyborcze zawisłe jest od następujących wymagań:

1. wiek ukończonych 25 lat;

2. płeć męska;

3. korzystanie z pełni praw cywilnych;

4. przynależność państwowa w Królestwie Polskiem;

5. osiedlenie w obrębie miasta conajmniej od roku przed dniem rozpisania wyborów;

6. nieskazitelność.

Osiedlenia (punkt 5) nie przerywa nieobecność, która została wymuszoną lub stała się potrzebną wskutek wypadków wojennych.

Nieskazitelnym (punkt 6) w zrozumieniu tego rozporządzenia jest każdy, kto nie był skazany z powodu zbrodni, z powodu przestępstwa, popełnionego z chciwości lub przeciw obyczajności publicznej lub z powodu przekroczenia tego rodzaju. Osoby skazane z powodu zbrodni będą znowu uważane za nieskazitelne z upływem dziesięciu lat, osoby skazane z powodu przestępstwa lub przekroczenia z upływem pięciu lat po odcierpieniu lub prawomocnem darowaniu kary.

Jeneral-Gubernatorstwo może wykluczyć od prawa wyborczego osoby, które naruszają porządek publiczny przez swe nieprzyjazne stanowisko wobec Monarchii austryacko-węgierskiej lub Narodu polskiego, przez działalność agitatorską lub rozsiewanie niepokojących wieści.

§ 9.

Wybieralność.

Wybieralnym jest każdy uprawniony do wyboru, jeżeli włada językiem polskim w słowie i piśmie i ukończył 30 rok życia.

§ 10.

Kurye wyborcze.

Dla wyboru Rady miejskiej będą uprawnieni do wyboru podzieleni na cztery kurye, z których każda wybiera w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy mieszkańców sześciu radnych i sześciu zastępców, zaś w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców ośmiu radnych i ośmiu zastępców.

I. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy trudnią się handlem lub przemysłem;

II. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy są właścicielami posiadłości w obrębie miasta; uprawnioną do wyboru jest dla każdej posiadłości tylko osoba, zapisana w księgach publicznych jako właściciel, jeżeli zaś jest kilku właścicieli, osoba upełnomocniona ze strony reszty właścicieli;

III. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy ukończyli szkołę średnią, lub którym w ciągu roku przed wyborem przypisano w obrębie miasta podatek mieszkaniowy;

IV. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy nie są uprawnieni do wyboru w jednej z poprzednio wymienionych kuryi.

Wyborca, który posiada warunki przynależności do kilku kuryi, jest uprawniony do wyboru tylko w kuryi w powyższem wyliczeniu wcześniej wymienionej.

§ 11.

Osoby prawne.

Osoby prawne, posiadające warunki przynależności do I. lub II. kuryi (§ 10), są uprawnione do wyboru, jeżeli istnienie ich zostało przyjęte do wiadomości przez c. i k. Zarząd wojskowy i jeżeli mają w obrębie miasta swą siedzibę lub filię; wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez członka swej reprezentacyi, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 12.

Osoby poniżej 25 lat, kobiety i niezdolni do działania.

Osoby, które jedynie dla braku wymagań § 8, punkt 1, 2 lub 3, nie byłyby uprawnione do wyboru, mają prawo wyborcze, jeżeli posiadają warunki przynależności do I. lub II. kuryi (§ 10); wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez zastępcę, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 13.

Okres urzędowania.

Reprezentacya i zarząd miasta (Rada miejska i Magistrat) sprawują swoje urzędy przez trzy lata od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

Zarząd miasta urzęduje dalej po upływie tegoż okresu aż do objęcia urzędowania przez nowy zarząd miasta.

Jenerał-Gubernatorstwo może przed upływem okresu urzędowania rozwiązać reprezentacyę miasta lub usunąć organa zarządu miasta i wyda w tych wypadkach stosowne zarządzenia co do dalszego prowadzenia spraw miejskich.

§ 14.

Pierwsze ustanowienie reprezentacyi miejskiej, ordynacye wyborcze.

Przy pierwszem ustanowieniu reprezentacyi miejskiej mianuje radnych miejskich i zastępców Komenda obwodowa na przeciąg jednego roku. Rada miejska wybiera na czas swego urzędowania członków Magistratu według postanowień § 5.

Jenerał-Gubernatorstwo może w niektórych lub we wszystkich miastach zarządzić przeprowadzenie pierwszych wyborów i objęcie urzędowania przez reprezentacyę miasta z wyborów także przed upływem terminu określonego w pierwszym ustępie.

Przepisy dotyczące rozpisania i przeprowadzenia wyborów będą wydane w drodze rozporządzenia Jeneral-Gubernatorstwa.

§ 15.

Utrata mandatu i zastępstwo członków.

Urząd członka reprezentacyi miejskiej lub zarządu miejskiego gaśnie przez utratę prawa wyborczego (§ 8).

Jeżeli w czasie okresu urzędowania (§ 13 lub § 14) ubędzie członek reprezentacyi miejskiej przez śmierć lub przez wygaśnięcie albo utratę urzędu, wstępuje na jego miejsce zastępca z tej samej kuryi. Porządek wstępowania zastępców oznaczą ordynacye wyborcze.

Jeżeli ubędzie połowa członków i zastępców w tej samej kuryi, wybiera się na nowo brakującą liczbę członków i zastępców w tej kuryi.

Jeżeli w czasie okresu urzędowania (§ 13 lub § 14) ubędzie członek zarządu miejskiego przez śmierć lub przez wygaśnięcie albo utratę urzędu, winna Rada miejska przeprowadzić nowy wybór według § 5.

§ 16.

Język urzędowy.

Językiem urzędowym Rady miejskiej, Magistratu i wszystkich ich organów jest język polski.

Wszystkie gminy miejskie muszą jednak na równi przyjmować do załatwienia podania i pisma wystosowane w języku niemieckim, gminy miejskie w obwodach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim nadto podania i pisma wystosowane w języku ukraińskim.

§ 17.

Prawo karne burmistrza.

Burmistrz może za przekroczenia przepisów i zarządzeń, których przeprowadzenie zostało mu przekazane, zamiast Komendanta obwodu zagrażać i nakładać grzywny do dwustu koron lub kary aresztu do czternastu dni.

Protokoły z rozpraw karnych i wykazy co do użycia grzywien, winien burmistrz przedkładać Komendzie obwodowej co trzy miesiące.

Burmistrz może na podstawie doniesienia organu policyi miejscowej lub c. i k. Zarządu wojskowego wydawać osądy w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915, Nr. 30 Dz. rozp.

Dla prawa karnego burmistrza obowiązują artykuły, I., III., IV. i V. powyższego rozporządzenia.

§ 18.

Przyrzeczenie.

Burmistrz, jego zastępca i ławnicy składają przy objęciu urzędu w ręce Komendanta obwodu lub jego zastępcy przyrzeczenie przez podanie ręki, że będą wiernie spełniać swe obowiązki, postępować zgodnie z prawem, ustawą i sumieniem i że poświęcą swą pracę dobru powierzonego im ogółu.

Radni miejscy składają takie same przyrzeczenie w ręce przewodniczącego na pierwszem posiedzeniu, w którem biorą udział.

§ 19.

Prawo nadzoru.

Komenda obwodowa czuwa, aby Rada miejska i Magistrat nie przekraczały swego zakresu działania, przestrzegały ściśle ustawowych przepisów i spełniały sumiennie powierzone im zadania. Jeżeli organa gminy miejskiej nie spełniają swych obowiązków, dopuszczają się naruszenia ustawowych przepisów lub zaniedbują zadania gminy, winna gmina usunąć je — bez względu na to, czy pochodzą z wyboru, czy też zostały zamianowane — i zastąpić przez inne organa.

Jeżeli gmina tego nie uczyni, może Jenerał-Gubernatorstwo usunąć burmistrza lub jego zastępcę, Komenda obwodowa zaś inne organa gminy i poruczyć ich obowiązki organom c. i k. Zarządu wojskowego.

Spełnianie zadań gminy, służących publicznym interesom, może Jenerał-Gubernatorstwo, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki Komenda obwodowa, poruczyć każdego czasu organom c. i k. Zarządu wojskowego. Postanowienie to nie stosuje się do zarządu majątkiem gminy.

§ 20.

Prawo odwołania.

Od każdego zarządzenia Komendy obwodowej, które dotyczy reprezentacyi lub zarządu miasta, służy prawo odwołania do Jenerał-Gubernatorstwa. Odwołanie ma wnieść Magistrat w Komendzie obwodowej w ciągu czternastu dni po doręczeniu zaczepionej rezolucyi lub po wdrożeniu tych kroków, przez które się gmina czuje dotkniętą.

Odwołanie ma o tyle skutek wstrzymujący, o ile interesa publiczne nie wymagają wykonania zaczepionego zarządzenia.

§ 21.

Zarządzenia wykonawcze.

Jenerał-Gubernatorstwo upoważnione jest do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń potrzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia.

§ 22.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. października 1916.

2.

Podwyższenie należytości pocztowych.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916, Nr. 69 Dz. rozp.

§ 1.

Od 1. października 1916 począwszy ustanawia się należytości pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarem okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogórą, Austryo-Węgrami, Bośnią i Hercegowiną jak następuje:

1. Listy:

Za list do 20 g. . . . . 15 h.
za każdych dalszych 20 g. . . . . 5 h.

2. Karty korespondencyjne:

Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:
a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z wydrukowanym znakiem pocztowym . . . . 8 h.
b) za inne karty . . . . 10 h.

3. Druki:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 3 h.

4. Próbki towarowe:

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 350 g.) . . . 5 h.
najmniej jednak . . . . 10 h.

5. Przesyłki mięszane (składające się z druków i próbek towarowych):

Za każdych 50 g. (najwyższa waga 2 kg.) . . . 5 h.
najmniej jednak . . . . 10 h.

6. Należytość wpisowa:

Dla każdej przesyłki . . . . 25 h.

7. Listy wartościowe:

a) należytość jak za list polecony o równej wadze;
b) należytość wartościowa:
za każdych 300 K. podanej wartości lub początkowej części tejże . . . . 10 h.
całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak najmniej . . . . 60 h.

8. Pakiety:

do 5 kg. . . . . 80 h.

9. Przekazy pocztowe:

Należytość składa się:
a) z należytości zasadniczej . . . . 15 h.
za każdy przekaz,
b) z należytości wartościowej . . . . 5 h.
za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

10. Pakiety obciążone zaliczką:

Należytości przy nadaniu:
a) należytość jak za przesyłkę równorzędną bez zaliczki;
b) należytość za okazanie . . . . 10 h.
Należytości w razie wykupna zaliczki:
Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.

11. Należytość awizacyjna:

Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu . 5 h.

12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:

Należytość wynosi . . . . 25 h.
Należytość tę należy uiścić przy doręczeniu zawiadomienia.

13. Za upoważnienie wypłaty:

z powodu zaginięcia przekazu i t. p.
Należytość wynosi . . . . 25 h.
którą uiścić należy przy zgłoszeniu zaginięcia i t. p.

14. Za dochodzenie

o należytem doręczaniu przesyłki za rewersem . 25 h.
Należytość tę należy uiścić w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.

15. Należytość cłowa:

za oclenie przez pocztę:
za każdy pakiet . . . . 25 h.
za każdą przesyłkę poczty listowej . . . . . 5 h.

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacyach na wstępie wymienionych każdocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem obowiązują te same należytości. Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi . . . . 25 h. za każdych 50 K. lub początkowej części tychże.

3.

Obwieszczenie
dotyczące zgłoszenia środków transportowych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Komendanta armii z 22. grudnia 1915, regulującego odbiór środków transportowych dla celów wojskowych, wzywa się właścicieli środków transportowych, aby w czasie od 8. do 16. października b. r. zgłosili w Urzędzie gminnym:

L i c z b ę i r o d z a j k o n i w i e r z c h o w y c h, p o c i ą g o w y c h i j u c z n y c h, jakoteż innych do tych celów służących zwierząt, dalej ś r o d k ó w p r z e w o z o w y c h, t. j. w o z ó w z a p r z ę g o w y c h, m o t o r o w y c h i s a ń, jak również będących w ich posiadaniu s i o d e ł, tudzież u p r z ę ż y z a p r z ę g o w y c h i j u c z n y c h.

Zgłoszenia podać należy w gminie o ile możności pisemnie na drukach, które gmina wydaje bezpłatnie,— lub też ustnie.

Właściciele środków transportowych obowiązani są na podstawie przepisu § 4 cytowanego rozporządzenia c. i k. Naczelnego Komendanta armii, każdą zmianę w zgłoszonych środkach transportowych, powstałą w czasie od zgłoszenia środku transportowego do dnia klasyfikacyi tych środków, w terminie 8 dni po jej nastaniu, zgłosić właściwemu Wójtowi.

Oznaczone w § 10 rozporządzenia c. i k. Naczelnego Komendanta armii podstawy zwolnienia mają być uwidocznione w zgłoszeniu i wpisane do odpowiedniej rubryki druku zgłoszenia.

Dowody potrzebne do zwolnień mają być dołączone do wypełnionego druku zgłoszenia, albo też przedstawione przy ustnem zgłoszeniu.

Podstawy zwolnień i potrzebne do tego dowody wykazane są w drukach zgłoszeń.

Właściciele środków transportowych, którzy nie wypełnią wyżej wymienionych obowiązków, karani będą po myśli § 23 przepisów karnych cytowanego rozporządzenia Naczelnego Komendanta armii — o ile czynność ich nie kwalifikuje się pod cięższą karę — grzywną do 3000 koron albo aresztem do 3 miesięcy, względnie obok grzywny i karą aresztu do jednego miesiąca.

4.

E. Nr. 18735.

Zmiana przepisów o spoczynku niedzielnym i świątecznym.

Wskutek reskryptu c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dnia 25. września 1916 Z. E. Nr. 58258 zmienia c. i k. Komenda obwodowa wydane rozporządzeniem z 21. grudnia 1915 E. Nr. 4291 przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym i wprowadza niniejszem co następuje:

1) W niedziele i święta, z wyjątkiem Świąt Bożego Ciała, pierwszego dnia Bożego Narodzenia i Niedzieli Wielkanocnej, mogą być wszystkie sklepy otwarte w czasie od g o d z i n y 8 r a n o d o g o d z i n y 11 p r z e d p o ł u d n i e m; sklepy sprzedające ś r o d k i ż y w n o ś c i mogą być nadto w niedziele i święta otwarte od g o d z i n y 5 p o p o ł u d n i u d o g o d z i n y 6 p o p o ł u d n i u; natomiast w Święta Bożego Ciała, pierwszego dnia Bożego Narodzenia i Niedzielę Wielkanocną, mogą sklepy sprzedające środki żywności stać otworem w czasie od g o d z i n y 8 r a n o d o g o d z i n y 10 p r z e d p o ł u d n i e m.

2) Zakłady fryzyersko-golarskie mogą być otwarte w niedziele i święta do g o d z i n y 2 p o p o ł u d n i u a w wyżej podane uroczyste święta do g o d z i n y 11 p r z e d p o ł u d n i e m.

3) Restauracye, szynki, cukiernie, mleczarnie, herbaciarnie i tym podobne gospody, mogą być w niedziele i święta otwarte, z wyjątkiem dwóch godzin przed południem i dwóch godzin po południu (od 10 do 12 i od 3 do 5).

Z chwilą ogłoszenia tego rozporządzenia tracą swoją moc dotychczas obowiązujące przepisy o spoczynku niedzielnym i świątecznym. Równocześnie uchyla się wszystkie pozwolenia wydane ze strony c. i k. Komendy obwodowej pojedynczym kupcom i właścicielom gospodnich przemysłów, odnośnie do ulg w spoczynku niedzielnym i świątecznym.

Treść powyższego rozporządzenia, należy podać natychmiast do wiadomości wszystkim interesowanym, mającym swoje przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe w obrębie gminy, a ponadto rozporządzenie to oplakatować w siedzibie gminy i miasteczkach do niej należących, oraz pouczyć o jego treści wszystkich sołtysów.

Niestosującym się do tego rozporządzenia należy

zamknąć ich przedsiębiorstwa handlowe, względnie przemysłowe i podać ich c. i k. Komendzie obwodowej do ukarania.

5.

E. Nr. 17801.

Kurs wymiany rubla.

Rozporządzeniem c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Polsce Nr. 180223 ustalono od 1. września 1916 aż do odwołania następujący kurs wymiany rubla:

1 rubel srebrny lub papierowy = 2 korony 75 halerzy.

Rozporządzenie niniejsze będzie zastosowane przy wpłacie danin państwowych, dodatków do podatków i grzywien.

6.

L. 18349/16.

Wykonanie monopolu spirytusu i wódki (Przepis wykonawczy).

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r. L. 107551).

Na podstawie §§ 2, 5 i 20 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. rozp., zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii) wyjętą jest wódka, sprowadzana z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50%, a przy wyższej tęgości 75% stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1 z pod monopolu, albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu wojskowego, albo wyrobione ze spirytusu lub wódki, nabytych od c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy — ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie oczyszczonym po 8.2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach dostawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop. za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu, wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacyi drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd wojskowy.

C. i k. Zarząd wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustali c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosiła więcej, jak 5% ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży nie ma zastosowania do wódki, wyjętej według § 1 z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu wojskowego spirytusu z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów uskuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekretami c. i k. Zarządu wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym, o tęgości 50 lub 95 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12.299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych flaszkach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo w opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się na flaszkach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedaje się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnem naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którem szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się ono albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty:

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1 i § 3, ustęp końcowy);

2. spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4, ustęp 2).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryi i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy (§ 4, ustęp 2).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd wojskowy, oraz do

Załącznik A.

C. i k. skarbowa sprzedaż spirytusu

w okupowanem terytoryum

Polski.

Spirytus $\frac{95^0}{50^0}$

.... wiadra, cena	....	R.	kop.
cena naczynia . .	....	„	„
Razem .	....	„	„

(Stampilia)

C. i k.

Magazyn

spirytusu

No.

w ....

* C. i k. skarbowa sprzedaż trunków na terytorium okup. w Polsce.

Herb Państwa jak wyżej

Magazyn No.

sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii).

Odnośnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu, a koncesya na wyszynk do nabywania w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31. lipca każdego roku przez Komendy obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie przerobić w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1. września jednego do 31. sierpnia następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafineryi dostawić mają. Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni, pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelnie i rafinerye, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 2% całorocznej produkcyi. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelń niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1. października 1916 r. w gorzelniach i rafineryach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3 niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwróconą, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30.6 kop. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1. października 1916 r. w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. października 1916 r.

7.

Powołanie związku przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego z dnia 26-go września 1916 r., L. 107551).

W odniesieniu do § 6 rozporządzenia c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26. września 1916 r., Dziennik rozporządzeń Nr. 75, dotyczącego wykonania monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy) zarządza się, co następuje:

Artykuł I.

Związek przedsiębiorców gorzelń z siedzibą w Lublinie ma na terenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie odbierać stopniowo z gorzelń

spirytus w ilościach, które zostały jako kontyngent przyznane i podane do wiadomości pojedynczym gorzelniom przez c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe w myśl § 8 wymienionego wyżej przepisu wykonawczego.

Związek ma odbierać spirytus w tych rafineryach, którym c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe dotyczące gorzelnie przydzieliło, na podstawie umów, zawartych poprzednio dla rektyfikowania spirytusu między Związkiem a rafineryami.

Związek ma przedłożyć te umowy c. i k. Jenerał-Gubernatorstwu wojskowemu najpóźniej do czasu, w którym nastąpi ogłoszenie kontyngentu, udzielonego gorzelniom. Także o umowach, zawartych dodatkowo z rafineryami, tudzież o zmianach w przedłożonych poprzednio umowach, ma być c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe zawiadomione.

W razie zapotrzebowania spirytusu dla celów wojskowych mają gorzelnie, względnie Związek przedsiębiorców gorzelń dostawić spirytus przedewszystkiem i bezzwłocznie c. i k. Zarządowi wojskowemu, i to: spirytus surowy po cenie 7 kop. loco stacya kolejowa, zaś spirytus rektyfikowany po cenie 8.2 kop. loco rafinerya, za stopień wiadrowy alkoholu.

W wypadku takim badać się będzie ilość i tęgość spirytusu surowego w gorzelni, zaś spirytusu rektyfikowanego w rafineryi.

Związek ma podać do wiadomości odnośnych Komend obwodowych spis osób, zajętych przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Osoby te muszą być pełnoletnie i nieposzlakowane i mają się zgłosić do odnośnej Komendy obwodowej w celu otrzymania dekretu upoważniającego (§ 4, ustęp 1 przepisu wykonawczego). Związek odpowiada za czynności i zaniedbania wszystkich organów, zaopatrzonych dekretami upoważniającymi, tudzież za to, aby żadne inne osoby nie były zajęte wykonywaniem egzekutywy względem stron.

Artykuł II.

Za spirytus surowy, odebrany w myśl art. I. niniejszego rozporządzenia, ma Związek uiścić poszczególnym gorzelniom w terminie miesięcznym cenę, ustanowioną w § 3, ustęp 1 przepisu wykonawczego, przyczem służy za podstawę urzędowe zbadanie ilości i tęgości spirytusu, dokonane w rafineryi; natomiast rafineryom, które otrzymały surowy spirytus do oczyszczenia, płaci Związek w terminie wzajemnie umówionym 1 kop., tytułem kosztów rafinowania za stopień wiadrowy oczyszczonego i dostawionego spirytusu.

Artykuł III.

Związek ma oddawać handlowi spirytus i wódkę w stanie, w rodzaju i w ilościach, przewidzianych w § 4, ustęp 2 przepisu wykonawczego po cenach, które c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo wojskowe ustanowi na podstawie § 3, ustęp 4 tegoż przepisu i organom Związku każdorazowo do wiadomości poda.

Wiele spirytusu lub wódki w stanie oczyszczonym może przejść do handlu, oblicza się z ilości spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi.

Na 100% spirytusu surowego, odebranego do rektyfikacyi, policza się 96% spirytusu rektyfikowanego pierwszej jakości; 4% odpada na wszelkie zaniki (straty rafinacyjne, składowe, transportowe i przy rozlewie) i na uboczne produkta rektyfikacyjne (fuzle, etery i t. d.).

Całkowity obrachunek zaników i ubocznych produktów rektyfikacyjnych odbędzie się po ukończeniu kampanii (§ 8 przepisu wykonawczego), mianowicie w pierwszych dniach września, albo też z dniem zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki. Związek ma zapłacić Zarządowi wojskowemu za każdy ubytek, znaleziony przy obrachunku, a przekraczający dozwoloną miarę, należytość wynoszącą 34 kop. od stopnia wiadrowego alkoholu, do kasy c. i k. Komendy obwodwej w przeciągu trzech dni.

Uboczne produkta rektyfikacyjne (etery, fuzle, wody płóczkowe i t. d.) pozostają własnością Związku, nie wolno ich jednak przerabiać na wódkę do picia.

Spirytus lub wódka gotowe do handlu wytrzymać muszą następującą próbę:

10 części spirytusu oczyszczonego o tęgości conajmniej 95% mięsza się z 9 częściami kwasu siarkowego o ciężarze właściwym 1.84; mięszanina ta, ogrzana do wrzenia, ma pozostać bezbarwną.

Artykuł IV.

Związek ma dostawiać spirytus lub wódkę, gotowe do handlu, z rafineryi do magazynów (hurtowni), założonych przez Związek, gdzie następuje przelanie do naczyń pod dozorem organów skarbowych, w umyślnie na ten cel urządzonych rozlewniach, przyczem należy dokładnie przestrzegać postanowień § 4 przepisu wykonawczego.

Związek ma utrzymywać na składzie w magazynach stały zapas wyrobów wódczanych we wszystkich przepisanych miarach, odpowiadający bieżącemu zapotrzebowaniu.

Na etykietach, przewidzianych przepisem wykonawczym, mają być uwidocznione następujące ceny sprzedaży:

a) przy 50-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości

1 wiadra . . . . 23 R. 50 kop.

na flaszkach objętości 1/40 wiadra . . . — R. 59 kop.

na flaszkach objętości 1/20 wiadra . . . 1 R. 18 kop.

na flaszkach objętości 1/4 wiadra . . . 5 R. 88 kop.

b) przy 95-stopniowej wódce:

na drewnianych naczyniach objętości 1 wiadra . . . . 44 R. 65 kop.

na flaszkach objętości 1/40 wiadra . . . 1 R. 12 kop.

na flaszkach objętości 1/20 wiadra . . . 2 R. 24 kop.

na flaszkach objętości 1/4 wiadra . . . 11 R. 17 kop.

Powyższe kwoty nie obejmują ceny naczynia, która ma być uwidoczniona na etykietach obok ceny napoju.

Związek może oddawać spirytus lub wódkę tylko z magazynów i tylko takim handlarzom, którzy wykażą się koncesyą po myśli § 6 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii; postępowanie Związku ma być przytem jednolite wobec wszystkich handlarzy rejonu, przydzielonego hurtowni.

Artykuł V.

Spirytusu przeznaczonego do handlu nie wolno wywozić z rafineryi do magazynów (rozlewni) przed uiszczeniem przez Związek do kasy odnośnej c. i k. Komendy obwodowej opłaty w wysokości 34 kop. za każdy, wywieźć się mający stopień wiadrowy alkoholu.

Ta opłata stanowi sumę ryczałtową czystego dochodu, który wpłynie do c. i k. Zarządu wojskowego.

Reszta ustanowionej ceny sprzedaży jest nieograniczoną własnością Związku, jako zwrot uiszczonej za spirytus surowy ceny, kosztów rafinowania, zaników, wydatków na transport i wszystkich innych kosztów Zarządu.

Artykuł VI.

Związek ma uskuteczniać wpłaty do c. i k. Zarządu wojskowego monetą złotą i walutą rosyjską w tych rozmiarach, w jakich pobiera ją za oddane ilości spirytusu lub wódki.

Artykuł VII.

Związek ma przestrzegać dokładnie wszystkich ustawowych przepisów, dotyczących wyrobu i rafinowania spirytusu i wódki, przewozu, przelewu, wypłaty, prowadzenia ksiąg i rachunków, przedkładania sprawozdań i t. d., ma także na polecenie c. i k. Jenerał-Gubernatorstwa wojskowego prowadzić dalsze książki i zapiski, tudzież przedkładać sprawozdania i wykazy.

Organa c. i k. Zarządu wojskowego mogą wykonywać prawo dozoru, przewidziane w § 11, ustęp 2 rozporządzenia Najwyższego Wodza armii, nad wszystkiemi agendami Związku i jego członków.

Artykuł VIII.

Związek ma przy prowadzeniu wszystkich agend dawać pewność, że istotnie rozporządzenie Najwyższego Wodza armii z dnia 22. kwietnia 1916 r. i przepis wykonawczy c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 26. września 1916 r. ściśle przestrzegane będą i że wszystkie ilości spirytusu i wódki, nabyte w drodze przemytnictwa lub innych oszukańczych machinacyi, dostawione będą do urzędowego zajęcia.

Artykuł IX.

Dla zabezpieczenia wykonania wszystkich zarządzeń c. i k. Zarządu wojskowego, ma Związek dostarczyć c. i k. Wojskowemu Jeneralnemu Gubernatorstwu kaucyi w kwocie 50.000 koron i złożyć ją gotówką lub w papierach pupilarnych najpóźniej w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

C. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo może w razie przekroczeń nakładać na Związek, względnie na te organa jego, które winę ponoszą, kary porządkowe od 10 do 1000 rubli.

Kaucya powyższa stanowi porękę za niezapłacone kary.

Za wszelkie szkody, przewyższające powyższą kaucyę a wynikłe dla c. i k. Zarządu wojskowego przez niewypełnienie przez Związek lub jego organa postanowień niniejszego rozporządzenia, ręczy Związek całym swoim majątkiem i przedsiębiorstwami spirytusowymi swych członków, dalej każdy przedsiębiorca gorzelni przynależnem gospodarstwem rolnem i innym majątkiem, w stosunku do wywiezionego z przedsiębiorstwa swego spirytusu lub wódki.

Kaucya będzie zwrócona Związkowi zaraz po zwolnieniu Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, względnie po wypełnieniu wszystkich jeszcze płynnych zobowiązań.

Artykuł X.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. października 1916 r., o ile Związek do tego dnia zaprowadzi wszystkie urządzenia, potrzebne do wykonania monopolu.

W razie niedotrzymania tego terminu nakłada się na Związek karę w kwocie 100 rubli za każdy dzień opóźnienia, o ile Związek nie udowodni, że niedotrzymanie terminu powstało bez jego winy.

Artykuł XI.

W razie zwolnienia Związku od współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki, ma Związek oddać c. i k. Zarządowi wojskowemu zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w rafineryach, po cenie następującej za stopień wiadrowy alkoholu:

a) za spirytus surowy w rafineryi . . . . . 7 kop.

b) za spirytus rafinowany w rafineryi . . . 8.2 kop.

Do zbycia spirytusu lub wódki, znajdujących się w magazynach (rozlewniach), koncesyonowanym sprzedawcom, ustanowi się odpowiedni przeciąg czasu.

W razie zniesienia c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce nie mają zastosowania postanowienia poprzedniego ustępu, dotyczące oddania zapasów spirytusu i wódki.

8.

Postanowienia, dotyczące uiszczenia opłaty dodatkowej z powodu wykonania monopolu spirytusu i wódki (§ 11. przepisu wykonawczego z 26. września 1916 r.).

Artykuł I.

Przedmiot opłaty dodatkowej.

Zapasy spirytusu i wódki, znajdujące się w dniu 1. października 1916 r. w magazynach (hurtowniach, składach) i u handlarzy (łącznie z szynkarzami), które przeszły do wolnego obrotu z przeznaczeniem na sprzedaż, podlegają opłacie dodatkowej po 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Artykuł II.

Uwolnienie z pod opłaty dodatkowej.

Opłacie dodatkowej nie podlegają wszystkie ilości przetworów ze spirytusu i wódki: *a)* wprowadzone z Monarchii austro-węgierskiej, a wyjęte z pod monopolu (§ 1 przepisu wykonawczego), dalej *b)* nabyte przez c. i k. Zarząd wojskowy, jak również *c)* będące własnością gospodarstw domowych, a nie przeznaczone do sprzedaży, dalej *d)* znajdujące się w magazynach i u handlarzy poniżej jednego wiadra absolutnego alkoholu.

Artykuł III.

Oznajmienie.

Osoby posiadające zapasy przetworów ze spirytusu lub wódki, które podlegają opłacie dodatkowej według Art. I., mają zgłosić w przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej najpóźniej do 6. października 1916 r. pisemnie na trzech egzemplarzach ilość i tęgość, tudzież miejscowość i miejsce przechowania zapasów, według stanu z dnia 1. października 1916 r.

Organ skarbowy ma zbadać ścisłość dat doręczonego oznajmienia i potwierdzić na wszystkich trzech egzemplarzach dzień doręczenia. Oznajmienia skrobane, poprawiane lub niekompletne należy odrzucić.

Jeden egzemplarz oznajmienia zwraca się stronie.

Artykuł IV.

Zbadanie ilości i tęgości.

Ilość przetworów spirytusu lub wódki, będących w zapasie, ustala się według rzeczywistej pojemności poszczególnych naczyń, a przy naczyniach niepełnych przez obliczenie kubiczne.

Przy naczyniach tej samej wielkości oznacza się zawartość jednego naczynia z każdej wielkości; obliczenie ilości następuje potem rachunkowo przez pomnożenie zawartości przez ilość naczyń.

Tęgość przetworów ze spirytusu i wódki, podlegających oznajmieniu, oblicza się na podstawie następujących liczb przeciętnych:

1. dla spirytusu . . . . 90 stopni alkoholu
2. dla esencyj spirytusowych . . 70 stopni alkoholu
3. dla rumu, koniaku, śliwowicy, wódki francuskiej . . . . . . 60 stopni alkoholu
4. dla zwykłej wódki do picia i dla innych przyrządzanych, jednak nie słodzonych wódek . . . . 50 stopni alkoholu
5. dla likieru, rosolisu i innych wódek słodzonych . . . . . 35 stopni alkoholu

Artykuł V.

Załatwienie oznajmienia.

Na podstawie oznajmienia następuje urzędowe zbadanie ilości i tęgości zapasów spirytusu i wódki, po myśli Art. IV.

Ilości spirytusu i wódki, sprzedane od dnia 1. października 1916 r., dolicza się do zapasów urzędownie zbadanych, natomiast pobrane z Zarządu monopolowego od tychże odejmuje. Wynik urzędowego zbadania i przypadającą opłatę dodatkową wpisuje się w równem brzmieniu do trzech egzemplarzy oznajmienia.

Strona jest obowiązana uiścić wymierzoną opłatę dodatkową w kasie przynależnej c. i k. Komendy obwodowej w przeciągu dni ośmiu i ma przedłożyć przynależnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej egzemplarz oznajmienia, zaopatrzony datami zapłaty i przechować tenże do końca listopada 1916 r.

C. i k. Komenda posterunku Straży Skarbowej ma zaopatrzyć obydwa zatrzymane egzemplarze oznajmień datami zapłaty i przedłożyć po jednym egzemplarzu tychże za imiennym spisem przynależnej c. i k. Komendzie obwodowej najpóźniej do 24. października 1916 r., natomiast pozostawić u siebie trzecie egzemplarze oznajmień dla celów kontroli i dozoru zapłaty ewentualnych zaległości.

Artykuł VI.

Transport.

Przetwory ze spirytusu i wódki, będące w transporcie w czasie poboru opłaty dodatkowej, ma odbiorca

po przybyciu ich na miejsce przeznaczenia zgłosić przepisowo najpóźniej do dni trzech w odnośnej c. i k. Komendzie posterunku Straży Skarbowej i zapłacić przypadającą opłatę dodatkową. Do tych transportów odnoszą się również postanowienia Art. V.

Artykuł VII.

Prawo kontroli.

Osoby, podlegające opłacie dodatkowej, mają obowiązek wykazywania po koniec listopada 1916 r. poboru swoich zapasów spirytusu i wódki i znajdują się w tym względzie pod kontrolą skarbową przez powyższy okres czasu.

Artykuł VIII.

Postanowienia karne.

Jeżeli zaniedbano przepisowego zgłoszenia zapasu spirytusu lub wódki, posiadanego w dniu 1. października 1916 r., albo jeżeli ilość oznajmiona była mniejszą o 10% od znalezionej, wymierza c. i k. Komenda obwodowa karę w wysokości dwu- do czterokrotnej ukróconej opłaty dodatkowej, a zapasy niezgłoszone do dnia 6. października 1916 r. ogłasza się za przepadłe. W razie nieuiszczenia opłaty dodatkowej należy zawiesić odpowiednią karę aresztu.

Zapasy spirytusu lub wódki przepisowo zgłoszone — o ile są przedmiotem skarbowego monopolu sprzedaży napojów — można sprzedawać do włącznie 15. października 1916 r. na podstawie dotychczasowych koncesyj bez umyślnego upoważnienia.

9.

E. Nr. 14781/916.

Pobór wyższych należytości stemplowych.

(Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 21-go lipca 1916, L. 52814).

W zastosowaniu sankcyonowanej dnia 4. października 1914 r. uchwały rosyjskiej Rady Ministrów (ros. dzpp. Nr. 308 z 12. listopada 1914 r. L. 2870) postanawia się po myśli artykułu 48 Konwencyi Hagskiej, co następuje:

1. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 1 Rb. 25 kop. od arkusza (art. 13 ust. nal. zbiór praw tom V., wydanie z r. 1912), podwyższa się na 2 Rb. od każdego arkusza.

2. Dotychczasową stałą należytość stemplową w kwocie 75 kop. od arkusza (art. 14 i 15 ust. nal. zbiór praw tom V., wydanie z r. 1912), podwyższa się na 1 Rb. od każdego arkusza.

3. Aktową należytość stemplową skali niższej (art. 50, p. 2 ust. nal. zb. pr. t. V., wyd. z r. 1912), od wymienionych w artykułach 57 i 57/1 ustawy należytościowej (wydanie z r. 1903 i 1912) aktów i dokumentów na każdą sumę, ustanawia się na 10 Kop. od każdych 100 Rb. sumy aktu aż do 10.000 Rb., zaś na 1 Rb. od każdego 1000 Rb. sumy przekraczającej 10.000 Rb., przyczem niecałe setki i tysiące rubli za całe mają być liczone.

4. Aktową należytość stemplową skali wyższej od procentowych papierów wartościowych, wymienionych w artykule 54 ust. nal. (zb. pr. t. V., wydanie z r. 1903), ustanawia się na 1% od wartości tych walorów (art. 37 ust. nal.).

5. Ustępy 21, 27 i 30 artykułu 13, ustęp 1 artykułu 38, artykuł 45, artykuły 51/1, 57/1, 60 (wszystkie wedle wydania z r. 1912) i artykuł 128 ust. nal. (zb. pr. t. V., wydanie z r. 1903), zmienia się w następujący sposób:

Art. 13.

Stałej należytości stemplowej w kwocie 2 Rb. od każdego arkusza podlegają:

Ustęp 21. Wypisy (oprócz pierwszych czyli głównych egzemplarzy, ust. not. wyd. z r. 1892, art. 195 i 196), oraz kopie aktów i dokumentów, podlegających procentowej należytości stemplowej, nadto akty protestu zobowiązań pieniężnych, podlegających stemplowi wekslowemu, jeśli opłata od pierwszego czyli głównego wypisu, oryginału aktu lub dokumentu, albo zaprotestowanego zobowiązania pieniężnego nie jest mniejszą od 2 Rb.

Ustęp 27. Police asekuracyjne, zastępujące je rachunki lub kwity przy wszelkich ubezpieczeniach (oprócz wskazanych w ustępie 1 artykułu 68 i ustępie 12 artykułu 69, następnie wszelkie umowy co do ubezpieczenia walorów, akcyj i papierów procentowych, jeśli suma premii asekuracyjnej przewyższa 30 Rb. przy ubezpieczeniach, zaś od pożaru, jeśli ta suma przewyższa 30 Rb. a nie przewyższa 400 Rb.

Ustęp 30. Świadectwa, bilety i kwity na wkłady pieniężne, terminowe i bezterminowe (oprócz wkładów na rachunek bieżący), wydawane przez instytucye kredytowe, państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie, kantory i prywatne spółki, jeśli suma wkładu jest wyższą od 1000 Rb., oraz na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący), jeśli suma wkładu do przechowania wyższą jest nad 1000 Rb., lecz nie wyższą nad 2000 Rb. Jeśli pomienione świadectwa, bilety i kwity wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to opłacie stemplowej podlega każda wpłata do tych książeczek zapisana na sumę ponad 1000 Rb., a przy wkładach do przechowania na sumę ponad 1000 Rb., lecz nie wyższą jak 2000 Rb.

Art. 38.

Umowy i zobowiązania, przy zawarciu których nie można określić z góry przypadającej podług nich sumy, np. dostawie materyałów po cenie umówionej w takiej ilości, jaka później potrzebną się okaże, przy wykonywaniu robót za dziennem wynagrodzeniem albo od jednostki wyrobów i t. d., podlegają należytości stemplowej wedle następujących zasad:

1. Przy samem zawarciu umowy na nieustaloną przez nią sumę, pobiera się od tejże stałą należytość w kwocie 2 Rb. (art. 13, ust. 11).

Art. 45.

Jeżeli opłata stemplowa, należna od pierwszych albo głównych wypisów, od aktów i dokumentów, które podlegają opłacie stemplowej aktowej, albo od protestowanych zobowiązań pieniężnych, podlegających wekslowej opłacie stemplowej, jest mniejszą jak 2 Rb. (art. 13, ust. 21), to następne wypisy i kopie oryginałów aktów i dokumentów, oraz akty protestów tych zobowiązań podlegają należytości stemplowej w tej samej wysokości jak pierwsze, czyli główne wypisy, oryginały aktów i dokumentów, oraz zaprotestowane zobowiązania dłużne.

Art. 51/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali wyższej we wysokości podanej w artykule 50, ustęp 1, lit. a) (wydanie z r. 1912), podlegają police asekuracyjne ubezpieczeń ogniowych oprócz wzmiankowanych w ustępie 11 artykułu 69, oraz zastępujące je rachunki lub pokwitowania, jeśli suma premii asekuracyjnej jest wyższą nad 400 Rb.

Art. 57/1.

Opłacie stemplowej aktowej skali niższej w wysokości wskazanej w ustępie 2, artykułu 50 (wydanie z r. 1912), podlegają wydawane przez instytucye kredytowe państwowe, publiczne i prywatne, oraz przez prowadzące operacye bankierskie, kantory i spółki prywatne: świadectwa, bilety i pokwitowania na wkłady do przechowania (oprócz wkładów na rachunek bieżący) jeśli suma wkładu do przechowania jest większą niż 2000 Rb. Jeśli wzmiankowane świadectwa, bilety i kwity depozytowe wydawane będą w formie specyalnych książeczek, to stemplem opłaca się każda wpłata do tych książeczek wciągnięta, przewyższająca 2000 Rb.

Art. 60.

Jeśli wartość transakcyi handlowej nie może być chociażby w przybliżeniu określona, to transakcya taka przy samem jej zawarciu podlega stałej należytości stemplowej 2 Rb. (art. 13, ust. 11, wydanie z r. 1912). Dodatkowy pobór aktowej należytości stemplowej od takiej transakcyi podług ustalonej przez jej wykonanie sumy, uskutecznia się najpóźniej w ciągu tygodnia po otrzymaniu przez nabywcę ostatniej partyi towaru albo dokumentu, stwierdzającego wykonanie transakcyi (rachunku handlowego, notatki dla pamięci, listu handlowego likwidującego stosunek i t. d.).

Przy opłacie należytości dodatkowej potrąca się należytość stemplową uiszczoną przy zawarciu transakcyi.

Art. 128.

Dodatkowe uiszczenie należytości stemplowej od aktów i dokumentów wskazanych w poprzednim artykule (127), może być uskutecznione stemplami w sposób ustanowiony w art. 119 przy skasowaniu stempla przez jednego z kontrahentów, jeśli podlegająca opłacie suma nie przenosi w aktach i dokumentach wymienionych w artykułach 60 i 61, 500 Rb. a w inych aktach i dokumentach 100 Rb.

Rozporządzenie to zmienia częściowo przepisy, ogłoszone w tutejszym Dzienniku urzędowym, Cz. III, z dn. 26. lutego 1916 Nr. 8 »O stemplach i należytościach«.

10.

Dobrowolne zgłaszanie się mieszkańców terytoryum okupowanego do pomocniczej służby przy c. i k. straży skarbowej.

C. i k. Najwyższa Komenda armii rozporządzeniem M. V. P. Op. Nr. 66390 zezwoliła na dalsze przyjmowanie dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców terytoryum okupowanego do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzedniem wyszkoleniu przy c. i k. Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Warunki przyjęcia dobrowolnie zgłaszających się obok fizycznego uzdolnienia są:

a) poprawne władanie językiem polskim i niemieckim w słowie i piśmie (ci, którzy władają językiem niemieckim mają pierwszeństwo);

b) odpowiednia do zakresu służby inteligencya;

c) bez zarzutu dotychczasowe zachowanie się;

d) wiek nad lat 18 a 32 lat nieprzekraczający;

e) zabranie ze sobą ciepłego nakrycia, dobrego ubrania — obuwia i bielizny;

f) złożenie własnoręcznie pisanego i podpisanego zobowiązania się służenia co najmniej 2 lat i poddania się przez ten czas wszystkim straż skarbową obowiązującym dyscyplinarnym i sądowym przepisom.

Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe zastrzega sobie jednak prawo przyjętego każdego czasu bez podania powodów ze służby wydalić.

Małoletni mają przedłożyć pisemne zezwolenie ojca (opiekuna), które przez gminę ma być potwierdzone.

Przyjęci do służby otrzymają następujące pobory:
1) każdorazowe przepisane wojenne relutum
(obecnie dziennie) . . . . 3 K. 90 h.
2) wynagrodzenie dzienne . . . . 2 K. 74 h.
3) polowy dodatek dziennie . . . . 1 K. 20 h.
które co dziesięć dni z góry się wypłaca.

Podwójne wojenne relutum tymże osobom przy użyciu ich do służby po za miejscem służbowem nie przysługuje.

Ponadto otrzymają ubranie, t. j. płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę, parę trzewików.

Pisemne prośby wraz z potrzebnym dokumentami mają ubiegający się złożyć osobiście w c. i k. Komendzie obwodowej.

11.

E. Nr. 17603.

Kontrola melasy.

Aby zapobiedz nadużyciom w obrocie melasą, zarządza się:

Ceny umówione przy kupnach melasy obowiązują dla dostawionej melasy o gęstości 40° Beaumégo mierzonej przy temperaturze pokojowej (16—20° C.).

Jeżeli dostawiona melasa przy odbiorze okazuje mniejszą gęstość niż 40° Beaumégo, wtedy należy za każdy stopień Beaumégo potrącić $^1/_{33}$ ceny umówionej za 100 kg., o ile gęstość wynosi jeszcze ponad 35° Beaumégo. Przy dostawach melasy, której gęstość wynosi 35° Beaumégo lub mniej, należy za każdy stopień Beaumégo potrącić $^1/_{20}$ ceny za 100 kg. Melasa o gęstości poniżej 30° Beaumégo oraz taka, która reaguje na kwasy, jest nieodpowiednia dla dostawy.

Za każdy stopień Beaumégo, którą dostawiona melasa okazuje ponad 40° Beaumégo, należy cenę kupna za 100 kg. podwyższyć o $^1/_{40}$ pod warunkiem, że wyższy stopień gęstości wywołany jest przez wyższą koncentracyę, a nie przez jakiekolwiek domieszki, które wykluczają dostawę takiej melasy.

C. i k. Komendant obwodu:

Podpułkownik TINTZ m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.

K. u. k. Kreiskommando Kozienice

K.u.k. Etappenpostamt 17.XI.16 Kozienice

Direktion d. k. k. Jagellonischen Univ. Bibliothek in Krakau

Portofreie Dienstsache